

Rodina Petra Běla

Novela z života českých farmářů v Nebraska

— A kdo jim kořalku prodal?
— O'Donnellové. Před samou večeří celá rodina někam zmizela. Že oni jediná měli doma větší zásobu kořalky, jsme věděli, protože tam bývaly časté pitky. Nemohli se vykákat, proč tehdy odešli z domu a protože tímto bylo proti nim podezření, že ukradli několik koní, tedy jsme je...
Karel se náhle zaměřel a po chvíli dodal:
— Víte, náš okres je posud chudý, nemůže vésti nákladu na dlouhé soudy. Zákon je potvora, když ho nevykonává sám poškozovaný. Proto naši lidé jej vykonávají sami.
— Jerry O'Donnell, to jsem jistě, dá si dobrý pozor. Žena ho udrží na uzdě. Zdá se to být hodné děvče, které si hodlá vzít za ženu. Schválně jsem neřekl, které děvče jsem měl.
Karel se zamyslel a pak řekl zvolna dutým, jako by od jeho nejvnitřnějších myšlenek urvaným a daleko od nich zatoulaným hlasem:
— Máte pravdu; nenapravitelně ho Bessie Jenningsova, pak žádá jiná. Doufám však, že se jí to podaří.
Čekal jsem od něho otázku, jak Jerryho nevěstu mohu znát? Karlova slova byla mně však důkazem, jaké citlivé struny v jeho srdci jsem se dotekl, že jsem ho odvedl od též otázky.
— Mýlíte se, Karle, Jerry O'Donnell si Bessie Jenningsovou nevezme. Divíte se, že mně o tom je známo více nežli vám, což —
Karel trhl oplatí. Romeo a Julie se zastavili. Podíval se na mne vyjevěným zrakem.
— "A jak to víte?" vyhrkl ze sebe —
— Dříve pobídněte Romo a Julii, aby šli svou cestou. Podívejte se, že se nesmíme loudat. — Ukázal jsem mu na západním obzoru nízkou zeď černých mraků. Parno bylo nesnesitelné. Horký vzduch tetelil se nad závěsnými bílého písku, který páchal do očí a dodával této části krajiny smutného vzezření. Jen tu a tam v došluku zelenala se fídká, krátká ostřice, tak zvaná bávalka. Kolesa bryčků brodila se syplekým pískem a šustela skoro neslyšně, tak že Karel mohl mezky přimět ke klusu a při tom přece slyšeti každé moje slovo.
Dovyprávěl jsem všechno, čeho byl jsem věrným v hotelu svědkem. Nevynechal jsem sebe menší podrobnosti. Karel, patrně aby zakřídloval své náhle rozčilení, snažil se tvářit lhostejně, ale jeho nachýlená ke mně hlava prozrazovala, že po každém slově dychtivě lapa.

Zeď černé chmury na západním obzoru se vyšála. Nejhořejší její okraj se třepil jako chocholy na přilbitých jezdech. Chmura prosláhala blýskavice jako tasečné meče. Vypadalo to opravdu jako tryskem blížící se oddělení jízdy, podporované odkudsi střílnou z děl. Mezkům leskly se slabiny od potu. Umkl jsem. Karel také neodpovídal.
Vyjel jsem z písčitého závějí, v nichž okolí nebylo nikde ani stopy lidského přibytku. Krajina začala se teď měnit v povlnový svah, jenž pokryt byl jediným mírnými vlnami prolamovaným mořem do žlutavě zelených klasů žemoucí kukurice. Před námi ještě jedno nízké návrsí s bílým a žlutým a větrným čerpadlem. Za ním rozestali: Jedem úvoz k Verdi Grisu a druhý po pravé straně k Niobrara City.
Teď zaslou vichr; černá chmura převalila se letem přes oblohu zůstavivši za sebou prášvité olivové nádechy. Vzduch náhle se ochladil a západ vyehřil ze sebe nově spoutané mraky, obtěžkaných bleskem a deštěm.
Karel spustil krov bryčků; do něj jako do široce otevřené tlany vprávil se vichr a znaveným mezám sdvojnásobil náklad.
Sotva jsme se ocitli na rozcestí, začaly padat první krupice deště a kroupy vyprášené cestu zahnedlymi skvrnami, které rychle houstily a slyšely se v jednom hnoř. Kukurice vlnila a prohýbala se pod vichrem a šustila jako kdyby někdo trásl pytlom skleněných střípků.
Všiml jsem si, že Verdi Gris

Kdyby nebylo tak temno, viděl byste Niobraru. Počkejte, až se zableskne. Teď!"
Zablesklo se. Šlechavé sírné světlo odhalilo v předu na svahu několik farem, ještě níž křivky rozličné a lesnatým pravým břehem a za řekou smaragdové vlny pahorků. Tam už byla Dakota.
"Neche-me-li promoknout až na kůži, musíme se někde schovat. Zastavíme před Brownovou farmou; ta je nejbližší."
— A jak daleko je od ní k farmě Jenningsových? —
"Asi tři sta kroků — pět minut jízdy."
Zastavili jsme. Karel však neslézal a mně už dešť začal studit na těle. Seděl nepohnutě a díval se ztrnule před sebe.
"Eh, co, vzal to čas!" vyrazil konečně ze sebe a švihnuv Romeo bíchem do zad, pravil zlostně: "Zastavíme u Jenningsů."
Pod střechou.
Však už byl nejvyšší čas hledati přístřeší. Byli jsme oba promoklí až na kůži. Mnou lomcovala zima. Zatím jsem důvě, abych nejechtal zuby a dal znát, že nejsem vyhečkaným městským děckem. Prozdíral jsem se jenom, když jsem otvíral ústa, abych něco řekl.
"Proč jsme nesedli u Brownů?" tážal jsem se Karla, když už jsme stáli na zemi.
"Protože odtud budeme míti blíž domů."
"To nestojí za to; vždyť to není vše, nežli asi tři sta kroků!" škádlil jsem.
— Pro mne je to tři sta mil — pravil Karel, a to tónem, jímž jako by mně dával na srozuměnou, že si nepřije o tom víc mluvit.
Dříve i přibytok Jenningsovy farmy byly ve vzorném pořádku. Uprostřed dvora větrná čerpadla s objemnou kádí, odlehlá síňka byla tu koryt pro napájení dobytka a kolem dvora do čtverce rozestavené hospodářské budovy. Dřevěné obytné stavení o dvou patrech, příliš širokou verandou a podlouhlým obrácením k cestě bylo zánovní a svým bílým nátěrem světlou mezi temnou zelení jasanů. Na hřebene střechy tři hromosvodů a v druhém patře uměle vyřezávané balkónky, odkud byla asi pěkná vyhlídka na celé niobrarské údolí. Přizemí měla v průčelí mezi dvěma okny jedno dvojitě ojeďné plotné sklo s krajkovými záclonami a květinami, mezi nimiž rozeznal jsem krásné vzrostlé kapradlí. Stavení mělo spíše vzezření vily nežli farmářského obydlí.
Karel vzal mezky za úzdu a vedl je ke kůlku vedle branky nízkého plotu, aby je uvázal a uhnul se s bryčkou z cesty.
Podíval jsem se do velkého okna. Mezi květinami knítila se diví hlava a zase zmizela. Byla to Bessie. Také Karel ji zahlédl. Stál u branky ruku na klíče a neotvíral.
Za rohem stavení vyšla postava v gumovém přelečnicku. Poznal jsem ihned Dieka Jenningse. Karel ho neviděl; stál, díval se do země a přemýšlel.
"Jakživ jsem nic podobného neviděl!" smál se bodře Diek. "Cedil se jako z kouve, a on tu zevluje a neví, že se má schovat. Či jsi už Charlie, zapomněl, kudy se k nám chodí? Bessie, Bessie! Vyjdi honem a pozvi ty hochy do vnitř!" A Diek tlačil nás oba na verandu, otevřel dveře a znova volal na sestru.
"A potah tu také nenecháme stát venku na dešti," pokračoval Diek a vrátil se ke plotu, odvázel a odpálil mezky, aby je odvedl do stáje. "Bryče dešť neškodí, tu nenecháme venku. Také na to není kdy. Právě jsem hledal na dvoře dvě tyčky a nějaké vichy. Obávám se, že tento líjak strčí nad řekou kus vozové cesty. Zpovzoroval jsem tam podezřelě trhlivý jíz po posledním dešti. Možná, že se posud nic nestalo. Půjdu se tam však podívat a vezmu vichy hned s sebou, abych nemusil kopti dva cesty." A Diek zavolal ještě jednou z plných plic do stavení na Bessie, odvázel mezky do dvora.
Vstoupil jsem s Karlem do jižní předsíně, když otevřely se dveře příjímáckého pokoje, a v nich objevil se Bessie s květináčem kapradiny v ruce, div do nás se

vrazil. Měla na sobě domácí volně a nepřepásané roucho, které jí činilo ještě stihlejší, nežli byla. Těžký cop černých vlasů, přehozený přes ramě, splýval jí až ke kolennu. Nepozdravila, právě tak, jako bychom buď patřili k domácnosti, nebo jako by nás přezírala.
"Právě vhod, právě vhod!" volala s veselou nonchalancí. "Pomozte mně vynést květiny na verandu. Tuhle sem na samý krajíček, kam padá dešť."
A dříve nežli jsme se oba nadáli, měli jsme, Karel i já, v ruce po jednom květináči. Bessie nám podávala jeden po druhém; poroučela, kam je postavit, mluvila při tom více k sobě nežli k nám: "Chudinky květiny — ty okřeji! Dešť padá právě tak tichounce, jako již dávno ne. Jen se podívejte na tuhle azalii, jak rázem oživila a jak rubínový oheň v lůně jejího květu u kraje kališku přechází ve směnou běl a v ní penomáhle hasne! Tu květinu mám nejraději. Víte proč, Charlie?"
— Jak bych to mohl vědět? —
"Protože jsem ji dostala od vaší sestry Agnes. To pokud jsme byly ještě za dobré. Já jsem se vlastně na ni nikdy nehévala, ale ona —"
— Mýlíte se Bessie, Agnes se na vás nikdy nehévala. Víte dobře, že ochlazení mělo jiné příčiny, — pravil Karel hlasem, v němž, nemýlil jsem se, chvěla se vřelá. Připadalo mně, že Karel tu nemluvil za sestru, nýbrž za sebe.
— Ostatně, — pokračoval Karel, — nevidím příčiny, proč byste se zase nestaly tak dobrými přítelkyněmi, jako dříve. — Karel patřil na ni pátravě, aby mu něco sebe neměl zohřív v její tváři. Nyní jsem měl už jistotu, že mluví za sebe a že oba se navzájem obelbávají, až si to nevědí a vědí o tom.
Bessie odstoupila na dva kroky, upřela na Karla hrdě své tmavé, velké oči, změřila ho od hlavy k patě a pravila, klidně na každé slovo těžký důraz: "To bude záviset — od mne." A neokrajje mu odpověď odkvapila.
"To bude záviset od vás, Charlie! Vzal bych ho to jed, že to Bessie tak mnila!" prohodil jsem žertem.
Karel chtěl něco odpověditi, když v tom přinášela Bessie poslední květináče.
Byl jsem hotov. Nyní teprve přistoupila Bessie k nám, aby nám podala ruku a zároveň poděkovala za naši pomoc. Karel mě představil. Bessie poprvé se teď na mne jak se patří podívala a zarazila se. "Tuhle, že jsem vás viděla — večera — tam — v hotelu," pravila zajíklavě.
— Ano, seděl jsem zrovna naproti vám u téhož stolu. —
"Byl jste už tam, dříve nežli jsme přišli?" tážala se mně Bessie a při tom se na mne podívala tak, jako by měla z mé odpovědi strach. Však už jí ta otázka mrzela, protože neokrajje ani, co odpovím, vyslovila tužbu, aby její bratr se od řeky brzo vrátil a v pokoji zastopil, abychom se ohřáli a uosušili promoklý oděv. Pozvala nás, abychom vešli.
Však já se jen tak odbýt nedám! pomyslil jsem si, a stává se, jako bych její poslední poznámky neslyšel, feld jsem odhodlaně, když už jsme byli ve příjímáckém pokoji: "Ano, byl jsem tam už dříve nežli jste přišli. Viděl jsem, jak jste blahopřála Annie McNamarově k zasnoubení. Hezká dívka. Škoda, že tam nebyl také její ženich!"
"Nemluvte s ní o tom přede mnou, prosím vás!" žádal mě Karel šesky. Jennomec jeho se ozval, aby Bessie v jeho přítomnosti ušetřena byla nemilých rozpaků. Ale křivdil mně. Chtěl jsem pouze zajít až k samé hranici jejího divího zmatku a vrátit se. Proto jsem také schválně jméno Jerryho O'Donnella neprosedl.
"Pánové, chcete mě prodávat, že mluvíte šesky? Dejte si dobrý pozor — já trochu rozumím!" řekla s žertovným pokáráním Bessie, sedla v hospaří lenoše proti nám a rozpietáje a zapletáje svůj přes ramě přehozený vrkoč vlasů. "Do školy ke mně chodí skoro samé šeské děti. Leccos jsem od nich už pochytila. Važený to věru případ, kde oheň je vzájemně za rok za dva mohla by být ze mne Češka. Vloím se do toho a uvidíte!"
— Opravdu? A hlí se vám šesky jazyk? — tážal se náhle jaksi rozrostlostně Karel.

"Líbí. Ale prozatím jen z těch dětských úst. Proto, abych vás nemusila považovat za děti, nesmíte — aspoň dnes — mluvit přede mnou šesky." A Bessie se zasmála — poprvé, co jsem ji poznal. Z celé její bytosti zasálal nový, teplý pňavab. V její tváři, dřívě bludě, objevil se svěží růměnce, rozlévající se až k obličejm skráním, jejichž jemná pleť rozkošně odrážela se od pozadí černých vlasů. Chlad rizoty byl ten tam — připadalo mně, jako bych ji byl znal od nepamětna.
Pokračování.
I když všechny prostředky nevedly k cíli, Pain Expeller pomůže. Tentýž reprezentuje výkvět moderní vědy a zkušenosti proti reumatismu, neuralgii, bolestem v křtži a na straně. Proti bolestem prsou a ve svalch není na světě nic lepšího. Toliko 25c a 50c za láhev.

LOUIS A. PIATTI,
rádce, právník a veřejný notář
507-510 Brown Block.
jihovýchod. roh 16. a Douglas ul.
OMAHA, NEB. 47x52
TELEFONY: Úřadovna: Douglas 064
Obydlí: Webster 710

F. M. Scoblík,
český právník
a obhájce.
VEREJNÁ PRAXE.
Security, Block - TYNDALL, S. D.

Spolehlivé pojištění na život
za skutečnou cenu u
WOODMEN of the WORLD
(Děveřbí Světa)
české tábory v Omaze a South Omaze.

Barvy,
olej,
štetce,
olovo
apod. potřeby.
Nejpřesnější při
práci s malířskými
vřesmi lůsků.
BERANEK
OMAHA
NEB.
Česká pošta - 161a a William ulice.

Započnete dobře a končete dobře!
Užívejte
Dr. August Koenig's
Hamburger Tropfen
...proti...
nezáživnosti, nechutenství, bolestem hlavy.
Jest to jediný prostředek, který má jistý účinek.
Cena láhve 50c.

Obydlí 2709 So. 19th St
Telefon Douglas 7541.
Pisárna 217 So. 14th St.
Telefon Douglas 114.
JOSEF KAVAN,
pojišťující jednatel,
v nejlepších a nejspoléhivějších společnostech, jež zastupuje
hlavní jednatel Ed. Howell.
Jednatel pozemkový,
pro lomy a domy v Omaze a South Omaze a farmy v okolí.
Každý bude poctivě a svědomitě obslužen 10c

Metz Bro's Brewing Co.
Nejstarší pivovar v Omaze.
TELEFON DOUGLAS 110.
Váří nejlepší pivo soudkové i lahvevé na celém světě.

Každý krajan, obývající dům, měl by si u nás zeti a tím okrášlit své obydlí několika květinami a rostlinami, které kvetly by po celé léto. V našich nových skleněných nádobách je nejlepší druh květin a rostlin pro venek i za okna za nízné ceny. Dále máme sazenice zeleninové a importovaných semen, jako Tomatoes čtyři druhy, karfiol, hlávkový salát, pražský cereal atd. Kdo zavítati eho do našich sklenků, necht' vsedne na East Side Hanscom Park káru a sestoupna Dorcas ulici.
Každý s radostí bude uvítán od
BRATŘI HRUBAN, zahradníků, 29. a Dorcas ulice, Omaha.
Telefon Harney 2286.

Čtete nové vyšlou knihu
VŮDCE KU ZDRAVÍ
(třetí vydání)
EXTRA. EXTRA.
kterou původně napsal proslulý
DR. E. C. COLLINS
(Zakladatel Collinsova Léčebného Ústavu)
Dobře známý léčebný ústav "The Collins New York Medical Institute" vydal právě teď novou knihu ve prospěch českého lidu. V knize této můžete se dočísti všelicos o zachování zdraví, jakož i o příznacích, průběhu a léčení rozmanitých chorob. Kniha jest psána v lehkém a dobře srozumitelném slohu — proto ať jí každý náš krajan, muž nebo žena, mládenec nebo panna, přečtá, ješto mu to bude k velikému prospěchu pro celý život.
V knize jsou četná krásná vyobrazení, tušová i barevná, která nemůlo sloužit k lepšímu porozumění věci. Nejsou to žádné hatlaniny, jaké byly některými humbukářskými lékaři mezi Čechy vysílané, ale jest to skutečně poučná, užitečná a potřebná kniha, z níž se mohou lidé naučit mnoho dobrého, jak se vyhnout chorobám, jak si udržet zdraví, v případě choroby jak se léčit a jak rozeznávat nemoce. Kniha obsahuje přes 200 stran (dvě stě) a četnými vyobrazeními lidského těla i tajných ústrojí obojího pohlaví. Když člověk přečte tuto knihu, tu zajisté shledá a uzná, že je to kniha vážná a prospěšná a proto bylo by šádouco, aby jí každý náš krajan i krajanka a vůbec každá česká rodina doma měla.
Ať jste zdraví nebo nemocní, pište si pro tuto knihu. Jste-li nemocní, tož na každý pád, dříve než se obrátíte na jiného lékaře neb léčebný ústav, pište pro onu knihu — v ní najdete dobře popsanou svou chorobu jakož i příčiny, a kterých povstala a znalce toho, tož se potom lehceji a dříve vyčlíte. Velikou pochvalu dlužíme Collinsovu léčebnému ústavu, že vydal tuto poučnou knihu a to tím více, že on našel, aby se:
5 tisíc knih zdarma rozdělilo mezi náš národ po celé Americe. Proto objednejte si ji, pokud zásoba stačí. Každý, kdo by chtěl knihu tu dostat, necht' zašle na dole uádanou adresu za 10 centů poštovních známek na poštovní dopravu a dostane ji zdarma.
Jak už všobecně známo jest, lékař účinkující v tomto ústavě a popisu nemocí pozná stav nemocného; jeho velká zkušenost a hluboká věda umožňují mu úspěch v léčení lidí, kteří jsou na sta, ba i na tisíce mil vzdáleni.
Dopíšte-li si pro knihu, pošleme Vám ji ihned. Dopisy adresujte:
The Collins New York Medical Institute, (Inc.)
140 West 14th St.,
New York, N. Y.

